

galt det kan gå. Sådan skal det ikke gå under Boligministeriet.

Man glæder sig over Danidaprojekter. Jamen de er jo hundrede procent skatteyderfinansieret, så det er der såmænd ikke nogen grund til at glæde sig så meget over.

Det sidste, jeg kan nå at sige noget om, inden lampen tænder, er spørgsmålet om Øresundsregionen, hvor ministeren skriver, at der nu skal gennemføres nogle forsøgsbyggerier. De skal så evalueres, og det skal ske på begge sider af Øresund. Ørestadsprojektet har jo allerede på nuværende tidspunkt indskrevet sig som en af danmarkshistoriens største fiaskoer, for der er ingen private, der er interesseret. Der er ingen, der vil bygge noget som helst derude. Og at forsøge at rette op på den fiasko ved at lave noget statsligt finansieret forsøgsbyggeri tror vi ikke på. Vi skal i stedet for gå ind og se, hvad det er, der er grunden til, at de private ikke er interesseret i Øresundsregionen, og så gå ind og fjerne de hindringer, der er.

I det hele taget støtter Fremskridtspartiet til fulde den del, der drejer sig om deregulering, afregulering, hvorimod vi er stærkt bekymrede, hver gang der skal bruges statsmidler.

Men det korte af det lange er, at særligt området om kvalitet og forhindring af byggeskader og sjuks er noget, som vi støtter ministeren hundrede procent i. Og med erklæringen fra Entreprenørforeningen må ministeren tage nogle konkrete initiativer.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen): Normalt plejer ministeren jo at takke for de tilkendegivelser, der er kommet i forbindelse med en redegørelse, og det skal jeg da også gøre, selv om min taknemmelighed kan ligge et meget lille sted.

Jeg må faktisk have lov til at sige, at jeg tror, boligministeren har meget mere forstand på, hvad der foregår ude i virkelighedens verden, end mange af de ordførere, der har haft ordet, har.

Jeg er også nødt til at sige, at det måske er lidt vanskeligt for medlemmer af Boligudvalget som sådan at forstå, at de også skal beskæftige sig med byggeri, og det bærer talerne jo klart præg af. Det er jeg nødt til at sige som udgangspunkt.

Man kan faktisk ikke byde byggeriets parter at komme med en tilkendegivelse, der ikke går ind direkte og diskuterer de forslag, vi er kommet med, men derimod forholder man sig til en

vis form for panegyrik eller for at sige det rent ud: måske vil man hellere have en boligpolitisk debat. Det er jo fair nok, men det er ikke fair over for byggeriets parter. Det er det, jeg vil sige.

Så vil jeg godt have lov til at tilkendegive nogle overordnede synspunkter, som er ret vigtige at tage med.

Når jeg som boligminister i de 3 år, jeg har været det, har haft en stor interesse i at tale med byggeriets parter, så er det da selvfølgelig, fordi jeg erkender – og det vil jeg gerne sige til hr. John Vinther og til hr. Jens Hald Madsen – at byggebranchen er så forskelligartet. Der er nogle få store, nogle mellemstore og så mange små virksomheder. Og hvordan i alverden skal vi få den viden, vi har om byggeri, ud til den enkelte håndværker, så han kan bruge det i sin virksomhed? Det er da i hvert fald et problem, man må forholde sig til. Hvis ikke vi gør det, så vil vi jo gentage den samme fejl flere gange. Det er en af tingene, man kan forholde sig til.

Når jeg har nævnt det her med byggeriets parter, så er det, fordi det er vigtigt for mig som boligminister at få disse mennesker i tale og få dem til at tale sammen og erkende, at der er en fælles problemstilling, vi skal prøve på at løse.

Det, jeg har tilkendegivet med min byggepolitiske redegørelse, er selvfølgelig de elementer, som indgår i Boligministeriet, hvor vi har mulighed for at ændre, hvor vi har mulighed for at påvirke. Det er jo ikke, fordi jeg ikke erkender de indvendinger, der er kommet fra hr. Kim Behnke, hr. Jens Hald Madsen og hr. John Vinther og andre om, at der jo også er andre ting, der skal ind: Skatteministeriet osv. osv. Det ved vi godt, og det ved byggeriets parter også godt. Men det, de har en forventning om i dag, er at få en tilkendegivelse af, hvad man mener om indholdet i den byggepolitiske redegørelse. Det er det, jeg synes, vi nok skulle have nogle mere kontante indlæg om, end vi har fået.

Når jeg kigger på byggeriet, så er det jo glædeligt at se, at vi er inde i en god udvikling. Det var hr. Hans Peter Baadsgaard jo også inde på. Det erkender jeg, og det er faktisk forudsætningen for, at branchen som sådan, og det gælder dem alle sammen, fagbevægelsen, arkitekter, ingeniører, får overskud til at sige: O.k., skal vi videre med det her, hvad er det så for elementer, vi skal bruge?

Derfor er det præcis, sådan som hr. Jørgen Estrup sagde: Boligministeriet er ikke kun et